

JORNADA SOBRE LA GESTIÓ I L'APROFITAMENT DEL CABIROL

Món Sant Benet (Sant Fruitós del Bages), 16 de juny de 2026

El passat dissabte 13 de juny de 2026, a les magnífiques instal·lacions del Món Sant Benet, a Sant Fruitós del Bages, la Federació Catalana de Caça va reunir un equip d'experts entorn del petit cèrvid que, en pocs anys, ha colonitzat Catalunya i desperta un interès cinegètic creixent entre els caçadors: el cabirol.

L'increment exponencial de les poblacions de cabirol comporta una sèrie de reptes de gestió que els caçadors encara no acabem de controlar del tot. Entre aquests, destaquen l'aprofitament de les poblacions respectant la piràmide demogràfica, el manteniment d'una proporció adequada de sexes (sex-ratio) i la valorització de l'apreciada carn que ens ofereix aquest animal.

De bon matí, el duet format per Pablo Ortega i Javi Iñurrieta va iniciar la jornada incidint en la necessitat que els caçadors trenquin amb la cultura de la caça orientada exclusivament al trofeu i aprenguin a caçar d'acord amb allò que els camps ens demanen. Per assolir aquest objectiu, la seva ponència es va vertebrar al voltant del reconeixement i la identificació dels diferents individus presents als vedats, del seguiment de la seva evolució al llarg dels anys, de la necessitat imperiosa de conèixer la territorialitat dels mascles, de les patologies que els afecten i de la manera de reconèixer-les. També van posar un èmfasi especial en la valoració de la carn que ens ofereix l'animal caçat.

La part teòrica de la jornada va concloure amb la intervenció del professor i catedràtic Santiago Lavín, expert en patologia de fauna salvatge, a qui agraïm la seva total complicitat i absoluta implicació amb el sector i amb la mateixa Federació Catalana de Caça. Ens va presentar, de manera molt gràfica i precisa, les principals patologies que afecten el cabirol i que comparteix amb altres ungulats. Les malalties més freqüents en aquesta espècie són les parasitàries, causades per *Cephenemyia stimulator* (larves a

Federació Catalana de Caça

les cavitats respiratòries) i *Hypoderma actaeon* (larves sota la pell), i, en menor grau, les infeccioses, com la brucel·losi i la tuberculosi.

Tant en la ponència de Santiago Lavín com en la de Pablo Ortega es va voler deixar palès que el cabirol presenta, en un percentatge molt elevat, poques malalties susceptibles d'afectar els humans (zoonosis), sempre que la carn sigui manipulada i tractada correctament. També es va insistir en la necessitat d'assegurar la sanitat de la peça abatuda mitjançant l'observació dels seus òrgans interns.

La jornada no podia finalitzar de cap altra manera que mostrant el respecte cap a l'animal a través del consum de les seves proteïnes. Pablo Ortega, autor del llibre *El corzo del campo a la mesa*, ens va mostrar la manera de desossar una cuixa de cabirol, les diferents formes de cuinar-ne la carn i, juntament amb el cuiner de la casa, Jordi Àlvarez (Totixef), va preparar dos tastos que els assistents van poder gaudir.

Una jornada d'aquest nivell no podia acabar com qualsevol altra. Els caçadors, el personal de l'Administració, els gestors de vedats, els titulars de les Àrees Privades de Caça, els caps de colla i, en definitiva, tots els agents implicats tenim encara deures pendents: canviar el paradigma de la caça del cabirol, caçar segons les necessitats de les poblacions i assumir l'obligació ètica d'aprofitar culinàriament allò que capturem.

El trofeu no és allò que l'animal porta sobre el cap, sinó el conjunt d'experiències que comporta la seva captura. Perquè, tal com va concloure Pablo Ortega: «Hay que cazar para el campo, y no para la pared».

Federació Catalana de Caça.

Barcelona, 16 de juny de 2026.